

om en anden Sag, som i det andet Ting er bleven sat i Forbindelse med denne, idet jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil omtale Spørgsmaal et om Hals-Barre-Afgiften. Jeg skal ikke komme dybt ind herpaa ved denne Lejlighed, men skal indskrænke mig til at sige, at jeg ganske kan slutte mig til de Ønsker, der i det andet Ting ere fremsatte om, at den sidste Rest af Hals-Barre-Afgiften snart maa blive ophævet. Det er nu en forældet Afgift; de Foranstaltninger, til hvis Opretholdelse den i sin Tid blev påalagt, ere nu dels uden Betydning for Sejladsen paa Limfjorden, og dels af en saadan Art, at deres Vedligeholdelse naturligt bør overtages af Staten. Det har ogsaa glædet mig meget af Forhandlingerne i det andet Ting at se, at denne Opfattelse deles af den højtærede Marineminister, ligesom at den højtærede Marineminister har stillet sig meget velvillig til Tanken om helt at ophæve Hals-Barre-Afgiften. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Trafikminister vil gaa med hertil, hvad jeg saa meget mere har Grund til at tro, som den højtærede Trafikminister for et Par Aar siden under en Forhandling med mig i det andet Ting om dette Spørgsmaal udtalte, at hvis der kom stærke Ønsker frem fra Egnen om, at Afgiften skulde bortfalde, vilde dette nok kunne imødekommes. Nu er dette Ønske kommet frem i et Andragende, som er indgivet til Rigsdag og Regering fra Limfjordsbyerne m. fl. om, at Hals-Barre-Afgiften maa ophæves. Det er derfor mit Haab, at den sidste Rest af denne Afgift nu maa synge paa sit sidste Vers, og at dette Vers snart maa være til Ende.

Formanden: Jeg henstiller til den højtærede Marineminister, om han maatte ønske at udtale sig angaaende denne Sag eller ikke. Den ligger jo helt uden for det Lovforslag, der er under Forhandling.

Marineministeren (Jøhnke): Over for den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at jeg i Folketinget har sagt, at der fra Marineministeriets Side vil blive vist den størst mulige Imødekommenhed, for at den af ham omtalte Afgift i Limfjorden kan bortfalde. Jeg tvivler ikke om, at de Forhandlinger, jeg fører med Trafikministeren, vil føre til, at Sagen inden alt for længe vil gaa i Orden.

Berthelsen: Jeg kan slutte mig til den anbefaling, Lovforslaget har faaet.

— Naar jeg har begæret Ordet, er det nærmest i Anledning af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget. Der staar i Tillæg A, Sp. 2520 — med den ærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at oplæse det: „Den foreslaaede Uddybning vil naturligvis i første Række komme den københavnske Handel til gode, men da det drejer sig om et aabent, internationalt Gennemsejlingsfarvand, og da Sagens Gennemførelse kun vil medføre en i Forhold til dens Betydning lille Udgift, har man ikke ment at kunne forlange, at Københavns Kommune skal deltage i Udgifterne. Hertil kommer, at et saadant Forlangende vilde være et Brud paa tidligere Praksis, idet Staten alene har baaret Udgifterne ved Uddybningen af Limfjorden (Lov af 26. Marts 1898) og af Bøgestrømsløbet (Finanslov 1901—02 § 26), hvorimod de Byer, for hvilke disse Uddybningsforetagender have haft stor Betydning, ikke have ydet noget Tilskud. Som et analogt Forhold skal endvidere henvises til, at Staten alene bekoster Afmærkning og Belysning af Farvande, der kunne benyttes som Gennemsejlingsfarvande“. Jeg har nu ikke det mindste imod, at Lovforslaget bliver vedtaget, som det nu foreligger; og at der ikke stilles noget Krav til Københavns Kommune. Jeg vil blot gerne gøre opmærksom paa, at de omtalte Bemærkninger vel ere rigtige, for saa vidt angaar Loven af 26 Marts 1898, men at Staten intet Bidrag har ydet til Uddybning af Løbet over Hals Barre, en Foranstaltning, som dog var nødvendig, for at den ved Loven af 1898 vedtagne Uddybning af Limfjorden Vest for Aalborg opad mod Limfjordsbyerne til en Vanddybde af 13 Fod kunde faa Betydning, idet der kun var 10 Fod Vand paa Hals Barre. Jeg skal dernæst erindre om, at der fra Aalborg har været indsendt Andragender til Regeringen vedrørende denne Sag lige siden 1859. Det er gentaget i 1865, 1867, 1872, 1876, 1879, 1881, 1882 og 1883. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Indholdet af de forskellige Andragender, saa meget mere, som der er Udsigt til, at Sagen skal i Udvalg, og der saa bliver Lejlighed til at forelægge de Oplysninger, som jeg i Betragtning af Sagens store Interesse mener bør komme frem. Forholdet er nemlig det, at uagtet Uddybningen har kostet Aalborg et større Beløb, end der her er Tale om, saa har Staten den Gang nægtet at give Toldfrihed for den Muddermaskine, vi maatte anskaffe. Det drejede sig om et Beløb paa 6,000 Kr., end ikke det kunde vi faa eftergivet af